

Dosarul nr. 2ra-283/22
2-19119476-01-2ra-02032022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Lupașcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, I. Dutca, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Evghenii Zavtoni,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor
nr. 160 împotriva lui Evghenii Zavtoni cu privire la încasarea datoriei și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2019, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA
„Termoelectrica”), în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.160
(în continuare CCL nr.160), a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui
Evghenii Zavtoni solicitând încasarea în beneficiul CCL nr.160 datoria pentru
consumul energiei termice în sumă de 30634,25 de lei, acumulată pentru perioada
noiembrie 2015-aprilie 2019, încasarea în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de
stat în mărime de 919,02 lei, precum și a altor cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în baza contractului de livrare
a energiei termice în apă caldă nr.160 din 18 februarie 2009, încheiat între SA
„Termoelectrica” (anterior SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din
Chișinău, succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și
CCL nr.160, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea
energiei termice furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 08
iulie 2019 datoria la consumul de energie termică constituia suma de 1113145,78 de
lei.

Totodată, în urma consumului de energie termică, CCL nr.160 a prestat în
continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv energie termică, către toți
proprietarii/ chiriașii/ locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ale
blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat și au
obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor primite.

Reclamantul a precizat că, în caz de neachitare de către consumatori a sumelor
datorate, CCL nr.160 are obligația să acționeze consumatorii în judecată pentru
încasarea datoriei, pentru a stinge creanța din contul achitărilor efectuate de către
subconsumatori. CCL nr.160 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv

pârâtul Evghenii Zavtoni, proprietarul apartamentului nr.102 din str. xxxxx, 42/2, mun. Chișinău, pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 30634,25 de lei, acumulată pentru perioada noiembrie 2015 - aprilie 2019, din cauza lipsei mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată. În consecință, CCL nr. 160 a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fiind în imposibilitate de a achita datoria față de SA „Termoelectrica”, devenind, de fapt, debitorul ultimei.

Prin prisma prevederilor art.891-892 Cod civil, reclamantul a susținut că, pentru a evita consecințele prejudiciabile, poate să-și exercite dreptul de adresare în instanța de judecată prin acțiune oblică în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane. Or, creditorul poate să ia toate măsurile necesare sau utile pentru conservarea drepturilor sale, inclusiv a creanței CCL nr.160 la consumul de energie termică.

Reclamantul a subliniat, că informația din Registrul bunurilor imobile atestă că, proprietar al apartamentului nr.102 din str. xxxxx, nr. 42/2, mun. Chișinău, este pârâtul. Conform informației privind situația achitării pentru energia termică, datoria totală pentru consumul de energie termică este de 84205,21 de lei, însă a solicitat doar suma de 30634,25 de lei pentru consumul de energie termică, acumulată pentru perioada noiembrie 2015-aprilie 2019. Or, prin hotărârea nr. 2-4753/2014 din 11 martie 2015 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, s-a încasat cu titlu de datorie pentru serviciul de alimentare cu energie termică, suma de 4970,76 de lei până la data de 01 iunie 2014.

Conform informației despre achitarea serviciilor locativ – comunale, eliberate de ÎM „Infocom”, suma de 7571,08 lei a fost calculată pentru energia termică pentru perioada octombrie 2014 - aprilie 2015, în care sunt reflectate și achitățile de 7571,08 lei efectuate de către pârât în această perioadă. Astfel, datoria în mărime de 30634,25 lei solicitată în prezenta acțiune pentru perioada noiembrie 2015 - aprilie 2019, s-a calculat după cum urmează: 32543,09 lei-suma datoriei pentru energia termică pentru perioada noiembrie 2015 - aprilie 2019, iar suma de 1908,84 de lei reprezintă achitări efectuate de către pârât (32543.09 lei - 1908.84 lei = 30634,25 lei).

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr.160 și s-a încasat de la Evghenii Zavtoni în beneficiul CCL nr.160 datoria pentru consumul energiei termice, acumulată pentru perioada noiembrie 2015-aprilie 2019, în suma de 30634,25 de lei; s-a încasat de la Evghenii Zavtoni în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 919,02 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Evghenii Zavtoni și s-a menținut hotărârea din 05 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a notat că, aferent cuantumului datoriei pretinse de SA „Termoelectrica” în suma de 30634,25 lei de la Zavtoni Evghenii, potrivit informației furnizate de ÎM „Infocom” și SRL „Infobon” despre achitarea serviciilor locativ-comunale pentru apartamentul nr.102 din str. xxxxx nr.42/2, mun. Chișinău, suma datoriei pentru energia termică a proprietarului apartamentului nr.102 din str. xxxxx nr.42/2, mun. Chișinău, Zavtoni Evghenii constituie 84205,21 de lei.

În perioada noiembrie 2015 - aprilie 2019 odată cu prestarea serviciilor de livrare energiei termice, pârâtului i-au fost calculate contravaloarea serviciilor și prezentate spre plată în suma totală de 32543,09 lei, suma care a fost adăugată la alte sume deja reflectate în Lista calculului și achitărilor de către proprietarul apartamentului (în special datorii în suma de 53570,96 lei formate pînă la 01 noiembrie 2015). Totodată în perioada de referință pârâtul a efectuat achitări în lunile noiembrie și decembrie anului 2016, în suma totală de 1908,84 lei, astfel încât suma necesară a fi încasată constituie 30634,25 lei.

Instanța de apel a constatat temeinicia concluziilor instanței de fond privind faptul că pronunțarea soluției judecătorești irevocabile cu privire la obligarea CCL nr.160 de a exclude suma datoriilor istorice excluse spre încasare prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 februarie 2019, nu afectează dreptul reclamantului de a pretinde la încasarea datoriei, ținând cont de obligația apelantului de a achita serviciile de gospodărie comunală și serviciile prestate în locuința sa, conform facturilor primite și în termenul prevăzut de acestea, urmând ca CCL nr.160 să execute dispozițiile hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 februarie 2019 separat.

La 07 februarie 2022, Evghenii Zavtoni a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerare prevederile art.130 alin.(1)-(4) Cod de procedură civilă la aprecierea probelor. În cererea de apel a indicat despre faptul că litigiul în cauză durează 20 de ani și că s-au desfășurat în diferite instanțe mai multe procese judiciare inițiate de intimați cu aceleași pretenții și același temei. Toate hotărârile emise anterior de instanțele de judecată au fost neglijate de intimați și intenționat nu le-au executat, nu au introdus în facturi la datorii sumele stipulate în hotărâri. Prin demersul adresat intimaților i-a prevenit despre faptul că va sista plata facturilor curente pentru energia termică, însă în decizie nu se reflectă. Hotărârea din 7 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, dosarul nr. 2-1124, menținută prin decizia din 22 august 2019 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție nu a fost prezentată instanței de către intimați cu bună-știință. Odată cu referința a prezentat-o, însă nu a fost luată în considerare nici de instanța de fond, nici de instanța de apel.

Recurentul a opinat că, cererea urma a fi scoasă de pe rol de către instanța de fond, chiar și în temeiul art.267 lit.d) Cod de procedură civilă, deoarece acțiunea oblică a fost înaintată de intimați la data de 15 iulie 2019, iar litigiul precedent s-a finalizat la Curtea de Apel Chișinău mai târziu, iar la Curtea Supremă de Justiție, jumătate de an mai târziu. În opinia sa, instanțele de judecată au observat aceste derogări de la Codul de Procedură Civilă, însă nu s-au călăuzit de lege, dar au emis și alte decizii care complică și mai mult situația. La 15 iunie 2021 și ulterior la 17 septembrie 2021 a depus concretizare la cererea de apel, prin care a propus anumite variante de soluționare definitivă a litigiului, însă în decizie nici nu au fost menționate. La fel, nu s-a indicat în decizie despre faptul că niciun reprezentant al CCL nr.160 nu a fost prezent la nicio ședință de judecată atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel ca să-și expună poziția.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimațiilor, conform scrisorii date cu 02 martie 2022 (f.d.187) și a fost recepționată la 04 martie 2022 de către SA „Termoelectrica”, conform avizului de recepție (f.d.189). Din adresa CCL nr. 160 a fost restituită corespondența cu mențiunea „nereclamat” (f.d.190-191).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 22 septembrie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 07 februarie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale a instanței de apel către participanții la proces la data de 14 decembrie 2021, inclusiv prin intermediul poștei electronice, conform scrisorii (f.d.163). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Evghenii Zavtoni, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Evghenii Zavtoni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Evghenii Zavtoni.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Evghenii Zavtoni împotriva deciziei din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat